

Winkelen.

Vraagt u aan uw kleinkinderen of ‘ze leuk gewinkeld hebben’. Dan loopt u kans op het volgende antwoord: Ja, geweldig opa, we hebben nice geshopped’. Of we het willen of niet, we zullen er aan moeten wennen.

U weet het vast nog wel: ‘de belangrijkste wedstrijd voor jonge mensen in het **Nederlandse taalgebied**’ heeft als titel **Write Now**. In m’n vorige hersenspinsel heb ik het gehad over de Hogeschool Zeeland in Vlissingen. Die naam is niet volledig. De school heet nu ‘HZ University of applied sciences’ oftewel de universiteit van toegepaste wetenschappen. Want niemand geeft je applaus als je aan de Hogeschool Zeeland studeert. Maar aan de ‘University of applied sciences’....dat is andere koek!

Onze oosterburen komen ook winkelen in Nederland. Dus moeten we nu ook aan het Duits. Onze handelsgeest spreekt deze taal onvoldoende en daarom lopen we jaarlijks acht miljard euro mis. “Das ist doch nichts”. Alleen is de vraag: hoe bereken je zoiets? Wie het weet mag het zeggen! Dus komt er een ‘Dag van de Duitse taal’. Op 19 april is het zover. Onze kroonprins is zelfs beschermheer van deze dag. Ook komt er een taalcampagne genaamd ‘Mach mit’. Misschien krijgen we wel gratis Duitse les? Van een privé leraar! Die investering halen we er binnen een paar jaar uit. Als onze oosterburen dan komen winkelen, kunnen we met een glad verkooppraatje, in het Duits wel te verstaan, onze omzet wellicht wat verhogen. Na het Duits moeten we maar aan het Vlaams. Want Hollanders en Vlamingen begrijpen elkaar ook niet altijd even goed.

Winkelen! De één doet het graag, iedere dag als het effe kan, maar de ander heeft er een gruwelijke hekel aan. Allemaal niet zo erg natuurlijk. Maar stel? Je bent een stel. Snapt u? Het kan verkeren.

Nu bedoel ik met winkelen natuurlijk niet de gang om de dagelijkse boodschappen. Nee. Wij maken er een dagje uit van. En dat doe je natuurlijk niet in je woonplaats, dus hup..80 km in de auto, gezellig een dagje uit. (Sorry, ik bedoel natuurlijk ‘gezellig een dagje winkelen’.) en weer 80 km terug en lekker niks gekocht. Ja, ja, dat komt echt voor! Bij ons tenminste wel.

Vorige week was het weer zover. En laten we nou nog familie tegen komen ook. Zwager en schoonzus waren, zonder dat we het van elkaar wisten, op hetzelfde idee gekomen als wij. Ook in de auto gestapt, weliswaar geen 80 km gereden, maar ‘slechts’ 50 km.. Het doel was hetzelfde. Nu was ik daar hoogst verbaasd over. Ik kende m’n zwager niet als een verwoed liefhebber van het winkelen. ‘Hoe bestaat het’ begon ik dan ook m’n begroeting. ‘Ben je verdwaald of zo?’ ‘Uitverkoop’ was z’n korte maar zeer duidelijke antwoord. ‘Ja’ zei mijn schoonzus ‘schoenen kan ik toch echt niet voor hem passen’. Toevallig liepen we net langs een etalage van een schoenwinkel. Daar lag een mooi paar schoenen uitgestald met er naast een kaartje waarop stond: 45. Wij naar binnen. En na wat zoekwerk, ja hoor, gevonden. Even passen, een rondje door de winkel lopen en daarna op weg naar de kassa. ‘Negen en tachtig euro mijnheer’ zei de verkoopster ‘echt een koopje’. Maar daar dacht m’n zwager anders over. ‘In de etalage liggen ze voor vijf en veertig’ zei hij een beetje verongelijkt. Ze snelde naar de etalage en kwam terug met de mededeling: ‘Dat is niet de prijs meneer, dat is de maat’. ‘Zet ze dan maar weer terug in het rek’ mopperde mijn zwager en beende de winkel uit.

‘Negen en tachtig euro’ bromde hij nog wat na, ‘die eet ik liever op’. ‘Dat is dan afgesproken’ riepen we met z’n drieën in koor. En zo is het gegaan. Geen schoenen maar wel even een lekker snackje tussendoor. ‘Van je familie moet het maar hebben’ kon hij niet nalaten te zeggen toen we afscheid namen.

We denken er iedere keer met een glimlach weer aan terug als we in die plaats gaan winkelen.

En zo kan ‘durch die Geschäfte gehen’ best leuk zijn.

Reageren? a.dekok@kbogoes.nl

Hermanadad